

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2172/07
12.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije br. 332-01-94/07-05 od 25.01.2007. godine, donetog u predmetu inspeksijske mere, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 12.09.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije br. 332-01-94/07-05 od 25.01.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja turističkog inspektora Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije, Sektora turističke inspekcije, Odeljenja u Beogradu br. 332-02-1972/06-04 od 22.12.2006. godine. Navedenim rešenjem prvostepenog organa naloženo je tužiocu da u roku od 30 dana od dana prijema rešenja u ugostiteljskom objektu za smeštaj treće kategorije, hotelu "AA", u kome obavlja delatnost pružanja usluga smeštaja, ishrane i pića otkloni utvrđene nedostatke, tj. da u kuhinji ugradi uređaj za odvod dima, pare i mirisa.

Tužbom kojom je pokrenuo ovaj upravni spor tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ističe da je rešenjem prvostepenog organa tužiocu neosnovano utvrđena obaveza da u kuhinji ugradi uređaj za odvod dima, pare i mirisa, s obzirom na to da je kuhinja predmetnog hotela izgrađena sa već ugrađenim uređajima za odvod dima, pare i mirisa (ventilacijom za izvlačenje vazduha iz kuhinje), o čemu kao dokaz prilaže izvod iz projekta, ističući pritom da se navedeni uređaji mogu i neposredno opaziti. Kako sa navedenih razloga nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca predlaže da sud tužbu uvaži i poništi rešenje prvostepenog i tuženog organa.

Ministarstvo ekonomije i regionalnog razvoja Republike Srbije, kao pravni sledbenik tuženog organa, u odgovoru na tužbu ostalo je u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložilo da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni organ, u postupku inspeksijske kontrole izvršene u prostorijama tužioca dana 18.12.2006. godine, utvrdio da tužilac kao privredni subjekat, u kategorisanom ugostiteljskom objektu (hotel treće kategorije), registrovanom za pružanja usluga smeštaja, ishrane i pića nema ugrađen uređaj za odvod dima, pare i mirisa u kuhinji, sa kojih razloga, je saglasno odredbi člana 89. stav 1. tačka 4. Zakona o turizmu i člana 47. Pravilnika o razvrstavanju, minimalnim uslovima i kategorizaciji ugostiteljskih objekata, doneo odluku kao u dispozitivu tog ožalbenog rešenja. Odlučujući po žalbi tužioca tuženi organ je osporenim rešenjem našao da je rešenje prvostepenog organa pravilno i na zakonu zasnovano te da je tužilac kao privredni subjekat, koji je rešenjem tog organa razvrstan u hotel treće kategorije za pružanje usluga smeštaja, ishrane i pića dužan da u kuhinjskom delu obezbedi ugrađen uređaj za odvod pare, dima i mirisa, sa kojih razloga je, primenom odredbe člana 230. Zakona o opštem upravnom postupku, predmetnu žalbu odbio kao neosnovanu.

Međutim, po oceni Vrhovnog suda Srbije, pogrešno su organi u provedenom upravnom postupku postupili kada su tužioca obavezali da u kuhinji kontrolisanog objekta ugradi uređaj za odvod dima, pare i mirisa, a da prethodno nisu utvrdili odlučnu činjenicu da li u kontrolisanom prostoru već postoji ugrađen uređaj kojim se postiže napred navedena funkcija. Ovo sa razloga što je tužilac i u postupku inspeksijske kontrole o kojoj je sačinjen zapisnik br. 332-02-1972/2006-04 od 18.12.2006. godine, a koji zapisnik se nalazi u spisima predmeta, isticao da je objekat projektovan tako da je kuhinja izgrađena sa već ugrađenim jakim usisno-izduvnim ventilatorima, koji su u funkciji i kojima se obezbeđuje odvođenje dima, pare i mirisa, o čemu je kao dokaz priložio i deo projekta, odnosno izvod iz projektne tehničke dokumentacije za taj deo objekta. Polazeći od činjenice da je tužilac i u žalbi osporavao utvrđenu obavezu ističući iste navode, a imajući u vidu i navedene dokaze koji očigledno ukazuju na drugačije činjenično stanje od onog koje je utvrđeno u provedenom postupku, kao i okolnost da ovi dokazi nisu provereni u provedenom postupku, to se po oceni suda, ovaj spor za sada ne

kao i činjenost da svi dokazi nisu provereni u provedbenom postupku, to se, po oceni suda, ovaj spor za sudu ne može raspraviti, niti nesumnjivo utvrditi da postoji obaveza tužioca konačno utvrđena rešenjem tuženog organa.

Polazeći od napred iznetog, Vrhovni sud Srbije je našao da su rešenja u postupku doneta na osnovu nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, čime su povređene odredbe člana 8. i 149. Zakona o opštem upravnom postupku, s obzirom na to da u postupku nisu izvedeni svi dokazi koji su od značaja za utvrđivanje odlučnih činjenica. Naime, dokaz koji je tužilac prilagao uz žalbu, kao i uz tužbu predstavlja dokaz koji ukazuje na bitno drugačije činjenično stanje od onog koje je utvrđeno u postupku, zbog čega ga je sud uzeo u razmatranje. Osim navedenog, ne ocenjujući priloženi dokaz, kao ni navode tužioca isticane u žalbi, tuženi organ učinio je i povredu pravila postupka iz člana 235. a u vezi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, prema kojima se u obrazloženju drugostepenog rešenja moraju oceniti i svi navodi žalbe, pri čemu obrazloženje rešenja treba da sadrži, između ostalog, i razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahteva stranke, pravne propise i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu. Stoga je u ponovnom postupku potrebno otkloniti navedene povrede pravila postupka i oceniti sve dokaze priložene uz žalbu i navode iznete u žalbi, pa na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja doneti pravilno i na zakonu zasnovano rešenje.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude, s tim što su primedbe suda iznete u ovoj presudi obavezne za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 12.09.2007. godine, U. 2172/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ